

Pourim / Tetsavé / Za'hor – Du 11 au 15 Adar...

Source : Likouté Si'hot volume 21, Si'ha sur Pourim-Tetsavé

<p>La Michna traite divers scénarios concernant les jours de lecture de la Meguila</p>	<p>1</p>
<p>משנה מגילה א, א: מגלה נקראת באחד עשר, בשנים עשר, בשלשה עשר, בארבעה עשר, בחמשה עשר [בחדש אדר], לא פחות ולא יותר. כרכין המקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר, כפרים ועירות גדולות קורין בארבעה עשר, אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה [יום שני או חמישי הקודם]. גמרא (ד, ב): חכמים הקלו על הכפרים [מפני שמספקין] מים ומזון לאחיהם שבכרכין (שכר הוא להם בשביל שהן מספקין - רש"י).</p> <p>Michna Meguila 1, 1 : La Meguila est lue le 11, le 12, le 13, le 14 et le 15 [Adar], ni avant et ni après. Les forteresses entourées de murailles depuis l'époque de Yehochoua – liront le 15. Les villages et les grandes villes liront le 14, sauf que les villageois avanceront leur lecture aux jours de marché (les lundis et jeudis).</p> <p>Guemara (4b) : Les Sages ont fait cette facilité aux villageois parce qu'ils fournissent l'eau et la nourriture à leurs frères des grandes villes (cet aménagement est un salaire aux villageois, pour leur approvisionnement – <i>Rachi</i>).</p> <p>תלמוד ירושלמי מגילה א, א: תני בשם רבי נתן: כל החדש כשור לקריאת המגלה, מה טעמא? והחדש אשור נהפך להם מיגון לשמחה וגו' (אסתר ט, כב).</p> <p>Talmud de Jérusalem, Meguila 1, 1 : On enseigne au nom de Rabbi Nathan : tout le mois d'Adar est apte à la lecture de la Meguila, car il écrit : « <i>le mois qui leur fut transformé de tristesse en joie etc.</i> » (Esther 9, 22).</p>	<p>Pour accommoder les « villageois », la Meguila pouvait être lue à partir du 11 Adar, voire même depuis le début du mois.</p>
<p>Analyse Hala'hique : Peut-on, de nos jours, lire la Meguila avant Pourim ?</p>	<p>2</p>
<p>שולחן ערוך אורח חיים תרפת, ז: המפרש בים והיוצא בשירא ואינו מוצא מגלה להוליך עמו, יקראנה בי"ג או בי"ב או באחד עשר, בלא ברכה; ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו, יש אומרים שקורא אפלו מתחלת החדש. הגה (הרמ"א): והכי נהוג; מיהו אם נודמן לו אחר כך מגלה, חזר וקורא אותה ביום י"ד...</p> <p>Choul'han Arou'h, Ora'h 'Haïm 688, 7 : Celui qui s'apprête à voyager en mer ou pour un long parcours et ne trouve pas de Meguila à emporter avec lui, il la lira le 13, le 12 ou le 11 Adar, sans Bera'ha. Et s'il ne peut attendre [jusqu'au 11 Adar], certains affirment qu'il pourra même lire dès le début du mois d'Adar. Note du Rama : La coutume est ainsi (d'autoriser dès le début du mois). Néanmoins, s'il trouve plus tard une Meguila, il la relira le 14 Adar.</p>	<p>La Hala'ha l'autorise aussi de nos jours, dans des cas particuliers.</p>
<p>Développement : « La Meguila est lue » : lecture "classique" ou "prématurée" ?</p>	<p>3</p>
<p>לקוטי שיחות: בסדר זה (התחלת מספר הימים ביום י"א ולא בימי י"ד וט"ו) - באה המשנה להדגיש כי קריאת המגלה בזמנים אלו, אינה רק שבני הכפרים מקיימים מצוה המטלת עליהם (הגברא), אלא (אף) קיום קריאת המגלה כדבעי. וזהו פרוש הלשון "מגלה נקראת" - ולא "קורין את המגלה": לגבי המגלה (החפצא) - זהו זמן קריאתה. ימים אלו - י"א י"ב י"ג - אינם כזמן שהוא בדומה לזמן התשלומין, אלא הם כמו עצם הזמן (י"ד וט"ו) של קריאת המגלה.</p> <p>Likouté Si'hot : La Michna commence volontairement la série des jours par le 11ème jour (et non par les 14ème et 15ème) pour préciser que la lecture du Meguila du 11 au 13 Adar n'est pas qu'un aménagement pour que les villageois puissent accomplir la Mitsva qui leur incombe, mais c'est aussi une lecture valide, en tant que telle. C'est là le sens de la formulation « <i>la Meguila est lue</i> » (et pas « <i>on lira la Meguila</i> ») pour indiquer que c'est le moment de la Meguila : ce n'est pas un jour de rattrapage, mais bien comme un jour de lecture « classique ».</p> <p>גמרא מגילה ב, א: מגלה נקראת באחד עשר. מנלן? אמר קרא 'לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם' (אסתר ט, לא) - זמנים הרבה תקנו להם.</p> <p>Guemara Meguila 2a : D'où sait-on que la Meguila est lue dès le 11 Adar ? Car le verset dit : « <i>pour accomplir les jours de Pourim en leur temps</i> » (Esther 9, 31) – de nombreuses dates furent instaurées, d'emblée, par les Sages.</p>	<p>« La Meguila est lue » : la lecture à partir du 11 Adar n'est pas un « rattrapage » ! C'est le « temps » de la Meguila.</p>
<p>Cette lecture à « dates multiples » correspond à l'aspect atypique de la Meguila</p>	<p>4</p>
<p>לקוטי שיחות: כתיבת המגלה לא הייתה בדומה לכתיבת שאר ספרי התורה שבכתב: אצל החכמים, אנשי כנסת הגדולה היה לגבי כך שקלא וטריא ודעות בזה וכו' (גמרא מגילה ז, א). אמנם, לאחר כתיבתה הפכה המגלה לחלק מספרי הקדש, בשונה לשאר ספרי הכתובים שבתנ"ך - ואדרבה, עוד בעלוי יתרון, כדברי הרמב"ם (הל' מגילה ב, יח): "כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין לבטל לימות המשיח חוץ ממגלת אסתר... פחמשה חמשי תורה".</p> <p>Likouté Si'hot : Le processus d'écriture de la Meguila ne ressemble pas aux autres livres de la bible : les Sages étaient partagés sur le sujet (Guemara Meguila 7a). Néanmoins, une fois écrite, la Meguila fait partie des Livres Saints, elle est aussi sainte que les autres hagiographes de la Bible, voire même plus ! Comme l'affirme Maïmonide (lois de la Meguila 2, 8) : « <i>[La lecture] de tous les livres de prophètes et des hagiographes sera annulée lorsque Machia'h viendra, sauf la Meguila d'Esther [qui sera lue] comme les cinq livres de la Torah</i> ».</p>	<p>Une lecture atypique, à dates multiples, qui rappelle le caractère atypique de la Meguila et sa sainteté éternelle.</p>

<p align="center">Un autre aspect atypique de la Meguila : le Nom de D.ieu n'y figure pas !</p>	<p align="center">5</p>
<p>לקוטי שיחות: בפשטות, אי־אזכור שם הקב"ה מורה על דרגת קדושה (של ספר) שאין בו את הקדושה של שם הוי'. ביחד עם זה הרי ידוע, כי מה שבמגלה לא נזכרים השמות הקדושים הוא (בפנימיות הענינים) רמז לכך, שענינה "קשור" באלוקות דלא אתפס בשם, בדרגא שהיא אף נעלית יותר משמות הקדושים .. אנכי מי שאנכי.</p> <p>Likouté Si'hot : Selon le sens simple, l'absence du Nom de D.ieu indique un niveau de sainteté plus bas, d'un livre qui ne posséderait pas en lui la sainteté du Nom de D.ieu. Et pourtant, en approfondissant le sujet, cette « absence divine » fait allusion au fait que la Meguila est liée à un niveau de Divinité ne pouvant être « saisi » ou défini par un nom, un niveau essentiel transcendant les Saints Noms : « <i>Je suis Celui que Je suis</i> ».</p> <p align="center">גמרא חולין קלט, ב: אסתר מן התורה מנין? "ואנכי הסתר אסתיר" (וילך לא, יח).</p> <p>Guemara 'Houline 139b : Esther est allusionnée dans le verset : « <i>Moi, Je Me cacherai (Astir)</i> » (Vayélè'h 31, 18).</p>	<p>Si le Nom de D.ieu ne figure pas dans la Meguila, c'est pour évoquer son lien avec un niveau divin essentiel et « indéfinissable ».</p>
<p>Approfondissement : La Forteresse, la Cité et le Village dans la service divin</p>	<p align="center">6</p>
<p>לקוטי שיחות: כרך המקף חומה - עבודתו מוגנת, ואינה מאפשרת כניסת כל צר ואויב וכו'. ומרמז על עבודה הנובעת מן המחין, התבוננות והשגת אלקות, ולפיכך ישנו תענוג בעבודה זו.</p> <p>עיר מושב - עבודתו עושה, בונה מכוון לשבתו יתברך על ידי שהוא בן עיר, שאינו צריך לחפש, לזרע כו', ורק עושה מענינים מוכנים ומזמנים - דירה ועיר, עיר אלונינו. ומרמז על עבודה הבאה מצד המדות, אהבת ה' ויראת ה'.</p> <p>כפר - עליו לחפש את הקרקע הקשה של העולם העולם - בכדי לאפשר שם את הזריעה וכו'. ומרמז על העבודה בעולם העשייה, הבטול העמק שמצד בחינת "הודאה". והמשנה מתחילה בקריאה של י"א, עצם שלמעלה מגלויים.</p> <p>Likouté Si'hot : La « Forteresse » : L'homme au service divin « protégé », qui ne laisse entrer aucun ennemi. Cela fait référence à un service divin intellectuel, lié au plaisir de la réflexion et de la compréhension du divin.</p> <p>La « Cité » : L'homme qui, comme l'habitant d'une cité, ne « laboure » pas et ne travaille pas les matières premières, il utilise des éléments préexistants pour construire une Cité divine, <u>installer</u> la divinité dans le monde. Cela fait référence à un service divin <u>émotionnel</u>, lié à l'amour et à la crainte de D.ieu [préexistants chez le Juif].</p> <p>Le « Village » : L'homme qui doit « labourer » le sol inculte, l'occultation de ce monde, pour y rendre possible la « plantation » productive. Cela fait référence au service divin dans ce monde, avec la soumission profonde liée à la « reconnaissance ». La Michna commence par la lecture du 11ème jour, celle des villageois, liée à l'Essence divine.</p>	<p>La « Forteresse » : un service divin intellectuel et impénétrable.</p> <p>La « Cité » : un service divin avec les sentiments innés.</p> <p>Le « Village » : la soumission à D.ieu pour « labourer » ce monde et le faire « pousser » !</p>
<p align="center">Le lien avec la Paracha Tetsavé : la présence « essentielle » de Moché</p>	<p align="center">7</p>
<p>בעל הטורים תצוה כז, כ: לא הזכיר משה בזה הסדר, מה שאין כן בכל החמש (משעה שנולד משה). והטעם משום שאמר: "מחני נא מספרך אשר כתבת" (תשא לב, לב), וקללת חכם אפלו על תנאי באה, ונתקיים בזה.</p> <p>Ba'al Hatourim, Tetsavé 27, 20 : Le nom de Moché n'est pas cité dans cette Paracha, alors qu'il est cité dans chaque Paracha du reste de la Torah (depuis sa naissance). En effet, Moché affirma : « [Et sinon], efface-moi de Ton Livre » (Ki-Tissa 32, 32) ; or, la malédiction d'un Sage, même conditionnée, doit se réaliser d'une certaine façon.</p> <p>לקוטי שיחות: בהשקפה שטחית נראה, כי זהו ענין שאינו למעליותא. ברם, בידוענו שאפלו, להבדיל, בגנות בהמה... לא דבר הכתוב (גמרא בבא בתרא כג, א), מובן, שגם ענין זה, קשור עם מעלה ושלמות. הפרשה כלה נקראת "תצוה" שהו מתחילת לעצמיות של משה הנעלה משם, נעלה מכל השמות שבנשמה. ודוקא זה ("ואתה") פעל את תצוה את בני ישראל, הצותא והחבור של כל בני ישראל, גם של עושי העגל, עם עצמותו ומהותו יתברך.</p> <p>Likouté Si'hot : Superficiellement, cela n'a pas l'air positif. Cependant, puisqu'on sait que « même un animal impur, la Torah ne blâme pas » (Guemara Baba Batra 123a), il est clair que cette absence du nom de Moché est liée à une qualité, à la perfection. En effet : la Paracha <u>entière</u> est appelée « <i>Tetsavé</i> (tu ordonneras) » faisant référence à l'essence même de Moché, transcendant son prénom et tous les surnoms de l'âme. Et c'est justement cette essence qui attacha (« <i>Tsavta</i> ») tous les enfants d'Israël, même ceux qui firent le veau d'or, avec l'Essence divine.</p>	<p>Le lien avec la Paracha Tetsavé : l'absence du nom de Moché qui indique en fait une présence essentielle et hors-normes...</p>
<p align="center">Le lien avec la Paracha Za'hor : Comment éradiquer notre propre « Amalek » ?</p>	<p align="center">8</p>
<p>של"ה פרשת תצוה: י"א כמנין אותיות ו"ה מן השם, והמנין מרבה ט"ו כמנין י"ה, אשר הפריד ביניהם עמלק.</p> <p>Chné Lou'hot Habrit, Tetsavé : Le chiffre « 11 » à la même valeur numérique que les deux dernières lettres du tétragramme, le chiffre « 15 » – celle des deux premières lettres ; et c'est Amalek qui les sépare.</p> <p>לקוטי שיחות: ענינו של עמלק הנו בכך שהידיעה בשכל והרגש הלב, בחינת י"ה, לא יפעלו על המחשבה דבור ומעשה שלו, בתורה ומצוות, בחינת ו"ה. ולכן, חיבת להיות העבודה בקבלת על, הודאה ובטול, בדגמת בני הכפרים ועל ידי זה מגיעים לעבודת המחין של בני הכפרים, ואזי דוקא נעשה השם שלם וכסדרו, במהרה בימינו ממש.</p> <p>Likouté Si'hot : L'objectif d'Amalek est de faire en sorte que la connaissance de l'intellect et l'émotion du cœur (le « 15 ») n'impactent pas sur les pensées, paroles et actions de l'homme, dans la Torah et les Mitsvot (le « 11 »). Il faut donc introduire la soumission dans le service divin, comme les « Villageois », pour arriver à la qualité intellectuelle de la « Cité », alors le Nom de D.ieu sera entier, très rapidement et de nos jours !</p>	<p>Enseignement : Amalek cherche à « détacher » les acquis intellectuels et émotionnels du comportement de l'homme. La seule solution : la soumission absolue à D.ieu !</p>